

Η απόλεια του Dpreview

Στο τέλος του 20ου αιώνα, προέκυψαν πολλά site με αντικείμενο την ειδησεογραφία σε θέματα φωτογραφικού hardware και αντίστοιχα τεστ. Ένα από αυτά ήταν το Digital Photography Review πιο γνωστό από το URL dpreview.com. Αρχικά αυτά τα site ήταν μάλλον... ενοχλητικά για τα έντυπα περιοδικά εφόσον λόγω της φύσης του internet, μπορούσαν να διαδίδουν τα νέα πολύ πιο γρήγορα από τα έντυπα. Χρησιμοποιώντας αυτοματισμούς, διάφορα νέα ή πρώτες δοκιμές (preview) ανέβαιναν δευτερόλεπτα από την εκπονή των "απαγορευτικών" τύπου NDA (Non Disclosure Agreement: συμφωνητικά εμπιστευτικότητας) ενώ τα περιοδικά χρειάζονταν αρκετό χρόνο προκειμένου να ενημερώσουν τους αναγνώστες για τα ίδια πράγματα. Βεβαίως τα έντυπα κατάφεραν να ανταποκριθούν σπίνοντας και αυτά τα δικά τους site για τα πρόσφατα νέα ενώ διαφοροποίησαν τις έντυπες εκδόσεις με διαφορετική ύλη χωρίς να εξαρτώνται πλέον τόσο πολύ από νέα. Αλλά τα site όπως το dpreview.com αποτέλεσαν πρόκληση εφόσον αυτή η πληροφορία προσφερόταν δωρεάν. Γιατί να πληρώσει κάποιος για το έντυπο όταν τα νέα κυκλοφορούν δωρεάν στο internet;

Όμως οι περισσότεροι ιστότοποι αυτού του τύπου αποδείχθηκαν βραχύβιοι. Οι ιδιοκτήτες ανακάλυψαν ότι χρειάζονταν πολύ περισσότερα πράγματα για να επιβιώσει ένα τέτοιο εγχείρημα. Η συντήρηση και υποστήριξη με περιεχόμενο κοστίζει και αν κάποιος θέλει να στηριχθεί στη διαφήμιση, πρέπει να πείσει τους διαφημιζόμενους ότι η προβολή μέσου του δικού του site είναι προτιμότερη από τα τόσα άλλα παρεμφερή site. Αρκετοί κατέφυγαν με αμφίβολες τεχνικές όπως click baiting για να προσελκύσουν επισκέπτες με πολλά "hands on" άρθρα και πολλά keyword, τα οποία ήταν επιφανειακά και απλά ο γράφων είχε "παίξει" για λίγο με μια κάμερα ή ένα φακό (ίσως και κομμάτι προπαραγωγής). Μάλλον άχρηστη πληροφορία και προφανώς όχι κανονικό test αλλά ένα πρόσχημα για να προσελκυστούν επισκέπτες που "google-άρουν" τις λέξεις-κλειδιά "XXX camera test".

Το dpreview.com ήταν το πιο επιτυχημένο από όλα αυτά για πολλούς λόγους. Τα test ήταν υψηλής ποιότητας και πολύ διεξοδικά, ενώ πλαισιώνονταν από ένα δραστήριο forum εγγεγραμμένων επισκεπτών. Το Μάιο του 2007 ο ιδρυτής του dpreview.com Phil Askey το πούλησε στο Amazon του Bezos. Αν και το συντακτικό προσωπικό παρέμεινε ανεξάρτητο από τη μητρική εταιρία, υπήρξαν σχόλια κατά πόσον ήταν δεοντολογικό ένα αντικειμενικό site να ανήκει σε μια εταιρία που πουλάει (και) φωτογραφικό εξοπλισμό.

Πρόσφατα το Dpreview σόκαρε τους πάντες με την ανακοίνωση ότι διακόπτει τη λειτουργία του. Αρχικά η εξαγγελία ήταν ότι θα κατέβει τελείως μαζί με το τεράστιο αρχείο δοκιμών, νέων κλπ. Εν τω μεταξύ η απόφαση τροποποιήθηκε και μάθαμε ότι θα παραμείνει online ως αρχείο, για αδιευκρίνιστο χρονικό διάστημα. Αυτά τα νέα αποτέλεσαν τεράστια έκπληξη. Ποτέ δεν πίστευα ότι τα έντυπα περιοδικά θα επιζούσαν από τον ανταγωνισμό ιστότοπων σαν το Dpreview. Να που συνέβη και αυτό...

Ποιο είναι λοιπόν το "ηθικό δίδαγμα" από την απόλεια του Dpreview; Μην πουλάτε αντικείμενα αξίας στο Amazon. Το μόνο πράγμα που νοιάζει κολοσσούς σαν το Amazon είναι η μεγάλη κερδοφορία. Η αγοραπωλησία είχε γίνει στην εποχή που η αγορά των ψηφιακών φωτ. μηχανών ήταν σε έντονη ανοδική πορεία και το Amazon έβγαζε λεφτά από τα click των υποψήφιων αγοραστών. Τώρα που η αντίστοιχη αγορά λιμνάζει και έχει πτωχική τάση, προφανώς το Dpreview δεν ήταν πια προσοδοφόρο και έτσι απλά για λογιστικούς λόγους και χωρίς συναισθηματισμούς "κόπηκε". Η ιδέα ότι κάτι μπορεί να είναι πολύτιμο αλλά όχι κατ' ανάγκη κερδοφόρο, είναι άγνωστη σε ανθρώπους σαν τον Jeff Bezos.

"... Το νέο αποτέλεσε τεράστια έκπληξη. Ποτέ δεν πίστευα ότι τα έντυπα περιοδικά θα επιζούσαν από τον ανταγωνισμό ιστότοπων σαν το Dpreview και να που συνέβη και αυτό..."

ΤΟΥ JOHAN ELZENGA